

LKC 09.023/104054

ADVIES IN DE ZAAK VAN:

mevrouw A, moeder van B, leerlinge van openbare basisschool C te D (hierna: klagster),
gemachtigde: E.

-tegen-

mevrouw F, groepsleerkracht op de C,
de heer G, directeur van de C,
het College van Bestuur van H, bevoegd gezag van C (hierna: verweerders),
gemachtigde: I.

De klacht

Bij klaagschrift van 11 februari 2009, heeft klagster op grond van de klachtenregeling van de betrokken school bij de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs (LKC) een klacht jegens verweerders ingediend met de volgende inhoud:

Mevrouw A klaagt erover dat mevrouw F, groepsleerkracht, haar dochter B op het schoolplein hard bij de arm heeft gegrepen en op haar kin heeft geslagen. De heer G, schooldirecteur, heeft de klacht die klagster daarover heeft ingediend, niet serieus genomen. Klagster heeft zich daarop gewend tot het bevoegd gezag die haar klacht gebrekkig heeft onderzocht en klagster niet serieus heeft genomen, een en ander zoals is toegelicht in het klaagschrift.

Verweerders hebben de klacht weersproken.

Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt naar aanleiding van de klacht over het handelen van mevrouw F dat vaststaat dat B geen gevolg heeft gegeven aan verschillende verzoeken van mevrouw F en haar collega pleinwacht om na het speekwartier weer naar binnen te gaan. Gezien het feit dat beide leerkrachten de zorg over ongeveer 160 kinderen in het speekwartier hadden en het daarbij niet wenselijk is dat leerlingen zonder toezicht achterblijven op het schoolplein, acht de Commissie het begrijpelijk dat mevrouw F ervoor gekozen heeft om B mee naar binnen te nemen en hierbij haar arm vast te pakken. Dat mevrouw F hierbij B hard aan haar arm heeft getrokken kan de Commissie niet vaststellen omdat partijen elkaar hierin tegenspreken, en de Commissie de ene verklaring niet geloofwaardiger acht dan de andere, waarbij bovendien klagster geen ondersteunende verklaringen heeft kunnen overleggen. Ditzelfde geldt voor het op de kin slaan van B. Mevrouw F heeft hierover ter zitting verklaard dat zij, toen B eenmaal in school was verschillende malen aan haar heeft gevraagd waarom zij niet mee naar binnen wilde gaan. Omdat B telkenmale haar hoofd wegdraaide in plaats van te antwoorden heeft mevrouw F het gezicht van B een drietal malen beetgepakt en naar haar eigen gezicht gedraaid. De Commissie merkt hierover op dat zij betwijfelt of in een situatie als de onderhavige, waarbij een leerlinge weigert te communiceren, het tot drie maal beetpakken van een gezicht het meest geëigende middel is. Wat daar ook van zij, niet is vast komen te staan dat mevrouw F B in het gezicht heeft geslagen zodat, het voorgaande in acht nemende, dit onderdeel van de klacht ongegrond wordt verklaard.

De heer G heeft kort na het incident op 3 september 2008 een gesprek met klagster gevoerd. Hierna heeft hij betrokkenen willen horen en vervolgens heeft een tweede gesprek met klagster op 24 september 2008 plaatsgehad. De heer G heeft aldus door twee gesprekken te voeren en navraag over het incident te doen, naar het oordeel van de Commissie de klacht van klagster serieus genomen. Dat

Onderwijsgeschillen

hij niet tot een oordeel over het handelen van mevrouw F is geraakt, acht de Commissie begrijpelijk gezien het feit dat door de twee tegenovergestelde versies van het incident en bij gebrek aan verklaringen van derden niet vast te stellen viel wat precies is gebeurd.

Wel is de Commissie van oordeel dat de heer G een kans heeft gemist door niet een gesprek te plannen waarbij én klaagster én mevrouw F aanwezig konden zijn. De Commissie acht het begrijpelijk dat dit nog niet is gebeurd in het eerste gesprek, waarbij de heer G eerst op de hoogte diende te raken van de klacht, maar bij het tweede gesprek lag dit anders. Had een gesprek tussen partijen plaatsgehad dan was recht aan ieders inbreng in de klacht gedaan, hadden partijen elkaar kunnen corrigeren en weerspreken en waren er wellicht mogelijkheden geweest om tot een oplossing te komen. Het missen van deze kans is echter niet zodanig ernstig dat hierdoor de klacht op dit onderdeel gegrond verklaard zou dienen te worden. Alles overziend is de Commissie van oordeel dat de klacht op dit onderdeel ongegrond is.

H heeft de klacht van klaagster, die gedateerd is 30 september 2008, ontvangen op 9 oktober 2008. Op 29 oktober 2008 heeft H klaagster meegedeeld dat zij in de gelegenheid zou worden gesteld te worden gehoord. Dit horen heeft plaats gehad op 14 november 2008 en nadat mevrouw F op 27 november 2008 is gehoord heeft H klaagster op 4 december 2008 over de klacht bericht. Desgevraagd door de Commissie heeft verweerder aangegeven dat men gehandeld heeft zo snel als kon en dat geen speciale vertraging is opgetreden. De Commissie is van oordeel dat niet in te zien valt waarom de afhandeling van een relatief eenvoudig te onderzoeken klacht als deze een dergelijk lange duur kent. Met name had tijd gewonnen kunnen worden indien kort na 9 oktober 2008 een afspraak met partijen was gemaakt om hen te horen. Voorts overweegt de Commissie dat H er voor heeft gekozen om klaagster en mevrouw F gescheiden te horen. Buiten dat de Commissie om de hierboven genoemde redenen van oordeel is dat het de voorkeur heeft om partijen in elkaars aanwezigheid te horen, is het zo dat áls dan gescheiden wordt gehoord het beginsel van hoor en wederhoor vereist dat partijen over en weer kennis nemen van elkaars verklaringen en daarbij in de gelegenheid worden gesteld op deze verklaringen te reageren. H heeft dit nagelaten en aldus niet zorgvuldig gehandeld. Het voorgaande brengt de Commissie tot het oordeel dat de klacht op dit onderdeel gegrond is.

Oordeel van de Commissie

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht tegen mevrouw F en de klacht tegen de heer G ongegrond zijn en dat de klacht tegen H gegrond is.

Aldus gedaan te Utrecht op 18 november 2009 door mr. J.P.L.C. Dijkgraaf, voorzitter,
drs. M.H.W.C. Voeten en W. Dulfer-Visser, leden, in aanwezigheid van mr. J.A. Breunesse, secretaris.